

CHARAKTERISTIKA A ČLENĚNÍ NÁKLADŮ V NÁKLADOVÉM ÚČETNICTVÍ

Členění nákladů

- Rozeznáváme následující členění nákladů:
 - **druhové členění nákladů**
 - **účelové členění nákladů**

Druhové členění nákladů

- náklady účtujeme v 5. účtové třídě a lze je rozdělit na:
 - **náklady provozní** – souvisí s pravidelně se opakující provozní činností podniku (např. spotřeba materiálu)
 - **náklady finanční** – zachycují náklady spojené s finančními operacemi podniku (např. nákladové úroky)

Účelové členění nákladů

- z hlediska identifikace nositele, který vyvolává vznik nákladů, můžeme provést rozdělení nákladů na:
 - **náklady hlavní výroby** – vytváří se hlavní vlastnosti výkonů
 - **náklady pomocné výroby** - výrobek získává charakteristické znaky (barva)
 - **náklady vedlejší výroby** - výroba náhradních dílů, součástek
 - **náklady přidružených činností** – například zužitkování odpadu

Účelové členění nákladů

Základem účelového členění nákladů je jejich rozlišení na:

- náklady technologické
- náklady na obsluhu a řízení

Náklady technologické

- vznikají v technologickém procesu dané činnosti
- odpovídají reálnému průběhu aktivity
- pokud se určitá výroba neuskuteční, technologické náklady nejsou vynaloženy
- příkladem může být mzda pracovníků, odpisy výrobního zařízení aj.

Náklady na obsluhu a řízení

- jedná se o náklady vynaložené na činnosti nebo operace vytvářející podmínky k průběhu dané činnosti
- jsou obvykle vynakládány společně na zajištění více druhů výrobků
- při zavedení nebo zastavení určitého výkonu se rozsah těchto nákladů mění jen částečně

Náklady jednicové

- souvisí nejen s technologickým procesem jako celkem, ale přímo s jednotkou dílčího výkonu
- zpravidla se vypočítá vynásobením příslušné normy s předem stanoveným nebo skutečným počtem provedených výkonů (např. počtem vyrobených výrobků)
- základním hodnotovým informačním nástrojem jejich řízení je **kalkulace**

Náklady režijní

- výše nákladů na obsluhu a řízení
 - výše části technologických nákladů, která souvisí s technologickým procesem jako celkem
 - neroste přímo úměrně s počtem provedených výkonů
 - příkladem těchto nákladů může být mzda mistra, náklady na otop, které vychází z harmonogramu topné sezóny a normativu založeného na vytápěných m³ a další
 - základním nástrojem řízení těchto nákladů je **rozpočet**
-

Kalkulační členění nákladů

- Pro účely kalkulací používáme kalkulační členění nákladů na:
 - náklady přímé
 - náklady nepřímé

Přímé náklady

- bezprostředně souvisí s konkrétním **druhem výkonu**
- lze je jednotlivým aktivitám přiřadit bezprostředně při jejich vzniku
- jedná se například o náklady jednicové (jednicový materiál, jednicové mzdy, ostatní přímé náklady)

Nepřímé náklady

- nevážou se k jednomu druhu výkonu, ale k celku
- zajišťují průběh podnikatelského procesu podniku jako celku

Náklad podle závislosti na objemu výroby

- Základem členění nákladů podle závislosti na objemu výroby jsou dvě základní skupiny nákladů:
 - **náklady fixní**, které zůstávají neměnné i při změnách v určitém intervalu prováděných výkonů nebo využití kapacity
 - **náklady variabilní**, které se mění v závislosti na objemu výkonů

Fixní náklady

- nemění se v určitém rozsahu prováděných výkonů nebo aktivity podniku
- zpravidla se jedná o tzv. kapacitní náklady, které mají vztah k zajištění podmínek pro efektivní průběh podnikatelské činnosti
- rozdělují se dále na dvě následující skupiny:
 - umrtvené (utopené) fixní náklady
 - vyhnutelné fixní náklady

Fixní náklady

- čím větší bude objem provedených výkonů v rámci dané kapacity, tím rychleji bude klesat podíl fixních nákladů na jednotku výkonů (degrese fixních nákladů)

!!!!!!

Umrtvené (utopené) fixní náklady

- jsou vynakládány často ještě před zahájením výroby
- souvisí zejména s pořízením dlouhodobého majetku (budovy, strojní zařízení, informační systém) nebo realizací jiného investičního rozhodnutí
- jejich celkovou výši nelze v průběhu podnikatelského procesu ovlivnit
- jedinou možností jejich snížení je opačně působící investiční rozhodnutí (např. odprodej strojního zařízení)
- jako příklad můžeme uvést odpisy fixních aktiv, nákup strojního zařízení apod.

Vyhnutelné fixní náklady

- souvisí se zajištěním kapacitních podmínek podnikatelského procesu, avšak nesouvisí bezprostředně s investičním rozhodnutím
- při trvalém snížení využití kapacity lze tyto náklady omezit
- příkladem mohou být časové mzdy mistrů, náklady na vytápění výrobních prostor v případě, že podnik redukuje třísměnný provoz na dvousměnný apod.

Variabilní náklady

- náklady, které se mění v závislosti na objemu výkonů
- ze je rozdělit na variabilní náklady:
 - proporcionální
 - nadproporcionální
 - podproporciální

Nákladová funkce

SLEZSKÁ
UNIVERZITA
OBCHODNĚ PODNIKATELSKÁ
FAKULTA V KARVÍNÉ

Celkové náklady = variabilní náklady + fixní náklady

$$CN = VN + FN$$

$$CN = vn * Q + FN$$

CN...celkové náklady

VN...celkové variabilní náklady

FN....celkové fixní náklady

vn.....variabilní náklady na jednotku

Q.....počet výrobků

Pojetí nákladů v nákladovém účetnictví

Rozlišujeme:

- finanční pojetí nákladů
 - reálný úbytek peněžních prostředků
 - historicky pořizovací cena
- hodnotové pojetí nákladů
 - nemusí být nutně spojeno s reálným úbytkem peněžních prostředků
 - reprodukční pořizovací cena (tržní)
- ekonomické pojetí nákladů
 - pracuje s oportunitními náklady

Oportunitní náklady

- Protože ekonomické zdroje jsou omezené, nemůže podnik uskutečnit všechny možnosti, ale vybírá si pouze některé z nich.
- Oportunitní náklady jsou tak charakterizovány jako **ušlé výnosy**, o který podnik přichází tím, že určitou alternativu, která byla předmětem rozhodování, neuskuteční.
- Naproti tomu můžeme vymezit **oportunitní výnosy**, což představuje **náklady**, kterým se podnik tím, že určitou alternativu dalšího vývoje neuskuteční, vyhýbá.

Kalkulační úroky

- používají se u vlastního kapitálu
- cílem je ekonomicky reálný pohled na vykázaný hospodářský výsledek
- do účetních (daňových) nákladů lze dát jen úroky z půjčeného cizího kapitálu
- kalkulační úroky se definují ve výši, která odpovídá reálným úrokům získaných půjčením vlastních peněz s obdobným rizikem.

Kalkulační nájemné

- používá se tam, kde se využívají vlastní budovy (např. výrobní, skladovací, prodejní a kancelářské prostory) a pozemky
- cílem kalkulačního nájemného je zajištění ekonomicky reálného pohledu na vykázaný hospodářský výsledek
- do účetních (daňových) nákladů lze dát jen náklady spojené s údržbou budov a pozemků, reálně však existuje tržní nájemné
- kalkulační nájemné se definuje ve výši, která odpovídá tržního hodnotě nájmu daných vlastních prostorů a ploch

Kalkulační odpisy

- používají se především tam, kde úroveň účetních (daňových) odpisů neodpovídá reálné hodnotě pořízení nového majetku
- v případě cenově nízkých původních investic jsou ve finančním účetnictví používány adekvátně nízké odpisy, které však neodpovídají současné výrazně vyšší pořizovací ceně daného majetku
- z tohoto důvodu by měly kalkulační odpisy vycházet z reálných současných pořizovacích cen daného majetku

Příklad

- Autobazar se zabývá nákupem aut za účelem jejich následného prodeje.
 - Zásoba nakoupených 150 aut má hodnotu 30 mil. Kč a je plně kryta vlastním kapitálem.
 - Cizí zdroje nejsou používány.
 - Autobazar vlastní pozemek o výměře 6 000 m², který zakoupil před 15 lety za 1 mil. Kč.
 - Roční hospodářský výsledek před zdaněním činil 2,5 mil. Kč.
 - Je tento hospodářský výsledek z ekonomického pohledu (z pohledu nákladového účetnictví) dostatečný?
-

Řešení

HV dle FÚ	2 500 000 Kč
Kalkulační úroky ze státních dluhopisů 5 % z 30 mil. Kč	- 1 500 000 Kč
Kalkulační nájemné (tržní nájemné je 300 Kč / m ² / rok)	- 1 800 000 Kč
HV dle NÚ	- 800 000 Kč

Příklad

Účetní jednotka A hodlá koupit provozovnu za 500 000 Kč ze svých vlastních zdrojů, účetní jednotka B na úvěr s úrokovou sazbou 4% p.a. splatný za rok.

Účetní jednotka A:

Celková částka výdajů 500 000 explicitní, ale přichází o částku, kterou by mohl získat při jiném zhodnocení částky (např. termínovaný vklad).

Účetní jednotka B:

Celková částka výdajů 520 000.

Bod zvratu

- množství produkce, při němž firma dosahuje nulového výsledku hospodaření (výnosy = náklady)
- v kusech

$$Q_{BZ} = \frac{\text{fixní náklady}}{(\text{jednotková prodejní cena} - \text{jednotkové variabilní náklady})}$$

$$Q_{BZ} = \frac{FN}{(p - vn)}$$

Příspěvková marže (krycí příspěvek)

- Rozdíl mezi prodejní cenou a variabilními náklady
- Rozdíl mezi jednotkovou prodejní cenou a jednotkovými variabilními náklady
- v Kč

Příspěvková marže na jednotku = jednotková prodejní cena – jednotkové variabilní náklady

Příspěvek k tržbám

- příspěvek na úhradu fixních nákladů a tvorbu zisku nebo také příspěvková marže či krycí příspěvek.
- Jedná se o příspěvkovou marži vyjádřenou v %

$$PT = \frac{(jednotková\ prodejná\ cena - jednotkové\ variabilní\ náklady)}{jednotková\ prodejná\ cena}$$

$$PT = \frac{marže}{jednotková\ prodejná\ cena}$$

Bezpečnostní marže

- Bezpečnostní marže neboli margin of safety (MS)
- má ukázat, jaký má podnik prostor v objemu výroby (tržeb) tak, aby si udržel zisk
- může se vypočítat pomocí objemu i pomocí tržeb
- obvykle se vyjadřuje ve vztahu k plánovanému, skutečnému nebo průměrně dosahovanému objemu produkce.

$$MS = \frac{(Q_{plánované} - Q_{bod zvratu})}{Q_{plánované}}$$

Bezpečnostní podnikatelská rezerva

- Bezpečnostní podnikatelská rezerva (BPR) znázorňuje, o kolik se mohou snížit výnosy, než se dosáhne bodu zvratu.

$$BPR = \text{celkové výnosy} - \text{celkové výnosy v bodu zvratu}$$

Bezpečnostní koeficient

- bezpečnostní koeficient (BK) lze vyjádřit v % jako podíl bezpečnostní podnikatelské rezervy a celkových výnosů

$$BK = \frac{\text{bezpečnostní podnikatelská rezerva}}{\text{celkové výnosy}}$$

SLEZSKÁ
UNIVERZITA
OBCHODNĚ PODNIKATELSKÁ
FAKULTA V KARVÍNÉ

Děkuji za pozornost
